

Театрално-музикален продуцентски център Варна

Държавна опера Варна

Beauty and the Beast the Musical

Красавицата и звяра (мюзикъл)

ПРОСЛУШВАНЕ II ТУР – 30.01.2022 Г. 12:00 Ч.

Държавна опера Варна

СПИСЪК НА КЛАСИРАНИТЕ КАНДИДАТИ с предложените роли и песните, които трябва да изпеят на втория тур:

БЕЛ Belle – ЯНА СТОЯНОВА, ИРЕН ЛАЗАРОВА, МАРИЯ АНАСТАСОВА, ВАЛЕРИЯ ВАСИЛЕНКО, МАРИНА ГЕОРГИЕВА

„Belle“, „No Matter What“, „Home“, „A Change in Me“ „Something There“

ЗВЯР Beast – ВИКТОР ИБРИШИМОВ, МИХАИЛ СЪРВАНСКИ, ЕВГЕНИЙ СТАНИМИРОВ, МАРТИН ДИМИТРИЕВСКИ

„How Long Must This Go On?“ „If I Can't Love Her“ „Something There“

ГАСТОН Gaston – ВИКТОР ИБРИШИМОВ, ДОБРОМИР МОМЕКОВ, ВЕЛИН МИХАЙЛОВ

„Me“, „Gaston“, „Maison des Lunes“, „The Mob Song“

МОРИС Maurice – ДИМИТЪР ЯЛНЪЗОВ, ТИХОМИР ТРИФОНОВ, ЛЮДМИЛ ПЕТРОВ, ПЛАМЕН ГЕОРГИЕВ

„No Matter What“ „No Matter What [Reprise]“

ЛЮМИЕР Lumière – КАЛОЯН ЛУЛЧЕВ, ЙОАН ПОПОВ, ГЕОРГИ ИВАНОВ, НЕЙЧО ПЕТРОВ

„Be Our Guest“, „Human Again“

КОГСУЪРТ- Cogsworth – ДАНИЕЛ ДОБРЕВ, ГЕОРГИ ИВАНОВ, ЛЕВ КАРАВАН, СЕРДЖО АВАКЯН

„Human Again“

Г-ЖА ПОТС Mrs.Potts – БАЛЕНА ЛАНДЖЕВА, ДЕСИСЛАВА БОЗУКОВА, КАЛИНА ЖЕКОВА, МАРИНА ГЕОРГИЕВА, АНТОНЕЛА ПЕТРОВА

Something There „Human Again“, „Beauty and the Beast“

ЧИП Chip – ВАСИЛ ЖЕЛЕВ, ФЛОРИЯ СОТИРОВ, БЕЛЛА ПЕТРОВА, МАРИЯ СИМОНОВА

„Human Again“

ЛЪО ФУ LeFou- ГЕОРГИ ИВАНОВ, ДАНИЕЛ ДОБРЕВ, ЙОАН ПОПОВ, СЕРДЖО АВАКЯН

„Gaston“, „Maison des Lunes“

Г-ЖА ГОЛЯМАТА УСТА Madame de la Grande Bouche/The Wardrobe/ - РОЗАЛИЯ ЖЕЛЯЗКОВА, МАРИЯ ПАВЛОВА, ВЕСЕЛИНА АНДРЕЕВА, ЕВГЕНИЯ КРЪЧМАРОВА

„Human Again“

Г-Н Д'АРК Monsieur D'Arque – ДИМИТЪР ЯЛНЪЗОВ, ЛЕВ КАРАВАН, МАРТИН ДИМИТРИЕВСКИ, ЛЮДМИЛ ПЕТРОВ

„Maison des Lunes“

БАБЕТ Babette – ВЕСЕЛИНА АНДРЕЕВА, МАРИЛЛА ГЪОНГИ, МОНИКА ИВАНОВА, ДИМИТРИНА GERMANOVA

„Human Again“

ГЛУПАВИ МОМИЧЕТА Silly Girls – РАДИНЕЛА ТОТЕВА, ЗОИ БОШНАКОВА, МОЙРА ЯНКОВА, НАДЯ СТАНОЕВА, ДИМИТРИНА GERMANOVA

„Gaston“

МАЕСТРО КАДЕНЦА – РУСЛАН ПАВЛОВ

Кандидатките за ролята Бел, да представят следния монолог :

„Ромео и Жулиета“ – УИЛЯМ ШЕКСПИР

Монолог на Жулиета от четвърто действие- трета сцена

ЖУЛИЕТА

Прощавайте! Бог знай кога със вас

отново ще се срещнем. Ах, усещам

по жилите ми да минава вече

ужасен хлад, от който примаявам!
Ще ги извикам да ми вдъхнат смелост!
Ей, дойке!... Но защо ли ми е тя?
Ела, о, стъкленичко!
Ами ако изобщо не подейства?
Ще трябва да отида пред олтара!
Не, ти ще ме спасиш! До мен легни!
Поставя до себе си кинжала.
Какво ли пък, ако във нея има
отрова, със която този старец
желае хитро да убие мен,
за да не бъде сам опозорен,
задето ни е свързал със Ромео?
Възможно е! Не, не, не е възможно!
Цял свят го знае като свят човек!
Ами ако събудя се самичка
от смъртния си сън, преди Ромео
да е дошъл да ме освободи?
О, грозна мисъл! Зная, ще умра
от задушаване в онази дупка,
в която сигурно не влиза лъх
свободен въздух! Пък и да намеря
какво да дишам, няма ли, когато
представя си, сред нощ и смърт, че съм
във древното вместилище, в което
са сбрани костите на всички мои

предци, погребвани от векове;
в което, току-що положен, гние
под бял покров убитият Тибалт;
в което — казват — призраци среднощ
излизали... о, няма ли, когато
се съживя сред миризми на гнилоч
и писъци, подобни на онези
на мандрагората^[1], които — казват —
довеждали човеците до лудост...
О, няма ли сред целия тоз ужас
да се побъркам и да затанцувам
над костите на своите деди,
да раздера покрова на Тибалт
и с кокала на някой свой пралядо
да пръсна полуделия си мозък?
О, виждам братовчед си да преследва
виновника за неговата смърт!
Стой, стой! Тибалт! Ромео, бягай, бягай!
За тебе пия, о, любими мой!

Децата, кандидати за ролята Чип, да представят следната баня :

„Ежът и Лисицата“ - Христо Радевски

Един прекрасен ден

лисицата отпрати тези думи

към таралежа: „Слушай, куме,

аз искам с тебе откровен

*и честен разговор да водя.
Защо, кога се срещаме —
напук на мойта хрисима природа, —
се свиваш ти в корав юмрук
и нищо друго не показваш
освен едни настръхнали бодли?
Нали
в широката и топла пазва
на майката земя
сме всички свои?
Нима
са нужни някому бодлите твои?
Послушай ме — свали
ти тези отвратителни бодли!
От тях не можем с теб да се ръкуваме,
нито пък да се разцелуваме!“
Отвърна ежът: „Духовити
и сладки словеса мълвиш!
Готов съм аз да си сваля бодлите,
когато зъбите си ти свалиш!“*

***Кандидатките за ролята г-жа Потс, Г-ЖА ГОЛЯМАТА УСТА Madame de la Grande Bouche/The Wardrobe да представят следния монолог :
„Ромео и Жулиета“ – УИЛЯМ ШЕКСПИР Монолог на Дойката от второ действие- четвърта и пета сцена сцена***

ДОЙКАТА Нека посмее да говори по мой адрес! Ще му дам да разбере на него и на двайсет такива като него даже и да са по-разтропани! И ако аз не мога, ще се намери кой да му запуши устата! Негодник! Той тия да ги говори на своите фльорци и на пройдохите от неговата си пасмина... А ти бе, стоиш тук като пън и търпиш всеки нехранимайко да си прави удоволствие с мен... Добре тогава. Ама ще знаете,

господине, моята господарка е най-сладкото девойче на света! Когато беше едно
такова бърливо дребосъче... Около нея се върти един благородник, господин Парис
му е името; та той си точи зъбите за нея, ама тя, милинката, като го погледне,
сякаш вижда жаба, честен кръст, пъпчива жаба! Аз понякога, нарочно, за да я
ядосам, ѝ викам, че този Парис е точно за нея, ама — гръм да ме поразят, ако лъжа!
— тя става бяла като най-бялото платно от цялата световна вселена!... Розмарин
и Ромео нали се пишат със същата буква?... Добре тогава. Хубав избор си направила,
няма що! Не знаеш да избираш мъж, детето ми! Ромео! Намерила кого! Не е за теб
той! Може на лице да е по-красив от останалите, но пък краката му са по-стройни,
отколкото на всички други. А пък това ръцете му, раменете, тялото... просто не
заслужават да се говори за тях, толкова са хубави. Не е кой знай колко учтив, що си
е право, но че ще е кротък като агънце, това ти го гарантирам. Хайде, стига ти
толкоз! Ей, да не сте обядвали вече?